

Το ταξίδι μου στην Κωνσταντινούπολη ήταν το πιο καλά οργανωμένο κομμάτι του ταξιδιού μου στην Ελλάδα, αλλά τελικά... αποδιοργανώθηκε για να αποδειχτεί ότι ποτέ δεν μπορείς να είσαι σίγουρος για κάτι όσο καλή και αν είναι η προετοιμασία σου. Υστερα από καθυστέρηση εβδομάδων για λόγους που δεν χρειάζεται να αναφέρω, τελικά άρχισα το ταξίδι στις 20 Νοεμβρίου, λίγες ημέρες πριν από την επιστροφή μου. Προτίμησα να κάνω το ταξίδι με λεωφορείο αντί αεροπορικώς -αν και το κόστος ήταν περίπου το ίδιο- επειδή ήθελα να δω για πρώτη φορά την βόρεια Ελλάδα και η επιλογή μου ήταν σωστή, αφού είδα τόπους που μόνο τα ονόματά τους γνώριζα.

Η εκκίνηση της εκδρομής άρχισε από το Σύνταγμα και όπως έμαθα αργότερα ένας αριθμός συνταξιδιωτών μου ήταν εργαζόμενοι στο Γραφείο Τύπου, που γνώριζαν τους/τις συναδέλφους τους

Το Σπαθί της Κομοτηνής

«Έχουμε μέτριους πολιτικούς, αυτή είναι η δυστυχία μας. Δεν υπάρχουν μορφές που μπορούν να εμπνεύσουν ή να συναρπάσουν ένα λαό. Να τον οδηγήσουν. Μικροί άνθρωποι...». Θανάσης Βαλτινός, Συγγραφέας - Ακαδημαϊκός

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και..

μη

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Όλοι οι δρόμοι οδηγούν στην Κωνσταντινούπολη

ΜΠΑΛΟΥΚΛΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ 257 ΧΡΟΝΩΝ!

που εργάζονται στο Γραφείο Τύπου στο Σίδνι. Ήταν μια πανέμορφη μέρα καθώς το "πούμαν" καταβρόχθιζε τα χιλιόμετρα και αχόρταγα τα μάτια μου κατέγραφαν τα ειδυλλιακά τοπία της ελληνικής υπαίθρου.

Ονόματα όπως την κοιλάδα των Τερμπών, Πηνειό - Ραψάνη, Κίσσαβο, τις παρυφές του Ολύμπου, Υλίκη, Αμβρακικός, Κάστρο Πλαταμώνα με την υπέροχη παραλία, Θεσσαλονίκη, Λαγκαδάς, μικρή και μεγάλη Βόλβη και Καβάλα μέχρι να φτάσουμε στο Στρυμώνα και τα σύνορα με την Τουρκία. Σταθμό για φαγητό κάναμε σταματήσαμε σε εστιατόριο στον Θεσσαλικό κάμπο κοντά στη Λαμία και για διανυκτέρευση στην Κομοτηνή μια όμορφη επαρχιακή πόλη, όπου τα φανάρια στις διασταυρώσεις έχουν μετρητές που ενημερώνουν τους οδηγούς πόσα δευτερόλεπτα υπολείπονται πριν αλλάξουν σε πράσινο ή κόκκινο. Πιστεύω ότι είναι ένας πρακτικός τρόπος για να αποφεύγονται τα δυστυχήματα στις

διασταυρώσεις, αλλά και για τους ανυπόμονους έλληνες οδηγούς που αρχίζουν να κορνάρουν μόλις φτάσουν στη διασταύρωση.

Αντίθετα με το φιλικό περιβάλλον που είδα στα σύνορα με την Αλβανία, στα σύνορα με την Τουρκία είναι πιο τυπική η συμπεριφορά στις δύο πλευρές, αλλά περάσαμε με μεγάλη ευκολία αφού έγινε ο έλεγχος των διαβατηρίων και πλήρωσα 25 ευρώ επειδή δεν είχα βίζα.

Στην Κωνσταντινούπολη πήγα με σχέδια για συνέντευξη με τον Οικουμενικό Πατριάρχη και ζωντανό ρεπορτάζ από την Αγία Σοφία για το πρόγραμμα "Επικαιρότητα παντού και πάντα", αλλά δυστυχώς δεν έγινε τίποτε από όλα αυτά επειδή με καθήλωσε δυο ημέρες στο ξενοδοχείο μια κρίση πολύ οδυνηρής ισχυαλγίας που με ανάγκασε να επιστρέψω άρον άρον στην Αθήνα.

Πάντως, ουδέν κακόν αμειγές καλού και πάνω στην απόγνωση από τους πόνους ζήτησα την βοήθεια του Μητροπολίτη Ικονίου, ο

οποίος έστειλε τον οδηγό του Πατριαρχείου με αυτοκίνητο να με μεταφέρει στο ελληνικό νοσοκομείο Μπαλουκλή, για εξετάσεις. Αν και η ουρά τούρκων ασθενών ήταν μέχρι έξω στην αυλή του νοσοκομείου, ο διευθυντής του Δρ Γιώργος Πετρίδης με δέχτηκε αμέσως και ύστερα από εξέταση έγραψε συνταγή για τρία φάρμακα που ήταν θαυματουργά και του είμαι ευγνώμων.

Ομως όταν έμαθα ότι το νοσοκομείο ελληνικό τον ρώτησα για την ιστορία του και με λίγα λόγια θα αναφέρω ότι η ανοικοδόμησή του άρχισε πριν 257 χρόνια για την ακρίβεια το 1750 σε μια περίοδο που επιδημία πανώλης θέριζε τον πληθυσμό της Κωνσταντινούπολης και οι έλληνες προύχοντες έκτισαν ένα ξύλινο οικοδόμημα για να βοηθήσουν στην ανακούφιση των ασθενών που υπέφερα από την πανώλη. Αργότερα το νοσοκομείο εξελίχθηκε σε ένα μεγάλο συγκρότημα μοντέρνου νοσοκομείου που μόνο μεγάλες εγχειρίσεις όπως ανοιχτής καρδιάς δεν γίνονται. Πραγματικά, αν και ο χρόνος έχει αφήσει τα ίχνη του, το νοσοκομείο είναι πολύ καθαρό, οι νοσοκόμες άψογες και το γεγονός ότι οι ασθενείς πληρώνουν για ιατρικές εξετάσεις είναι ένδειξη της υψηλής ποιότητας φροντίδας.

Αν και στη συντριπτική πλειοψηφία οι γιατροί και νοσοκόμοι είναι Τούρκοι, στο λογιστήριο όλοι οι υπάλληλοι είναι έλληνες και με δέχτηκαν φιλικότατα. Να προσθέσω ότι το νοσοκομείο λειτουργεί χωρίς καμία κρατική επιδότηση με την βοήθεια των Ελλήνων, ίσως και Τούρκων υποστηρικτών του.

ΑΥΡΙΟ οι εντυπώσεις μου από την Κωνσταντινούπολη.

* Καλόο!

Μπαίνει μια ξανθιά σε ένα σουβλατζίδικο:

- Μία πίτα, σας παρακαλώ, λέει στον σουβλατζή.

- Με καλαμάκι; ρωτάει αυτός.

- Α, θα τρελλαθώ, μη μου πείτε ότι βγήκε και σε χυμό; Ακόμη ένα:

Ένας Έλληνας βρέθηκε στη Ρωσία σε ένα εστιατόριο με ένα φίλο του και του είπε ότι ήξερε ρώσικα και μπορούσε να συνεννοηθεί θαύματα. Του έκανε επίδειξη των γνώσεών του καλώντας το γκαρσόνι.

- Γκαρσονόφκι φέρε μου σαλατόφκι, μπριζολόφκι και πατατόφκι.

Το γκαρσόνι επιστρέφει με σαλάτα, μπριζόλες και πατάτες.

- Μπράβο! θαύμασε ο άλλος. Ξέρεις πολύ καλά Ρώσικα!

Το γκαρσόνι γέλασε και τους είπε:

- Αν δεν ήμουν Ελληνόφκι, εσείς θα τρώγατε αερόφκι.

Ε, όχι και ακαταλόγιστος ο κ. Δ. Δόλλης!

"Ακαταλόγιστο" χαρακτήρισε τον υφυπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας, ο γνωστός για τη θρασύτητά του παπαγάλος των τζάμπα τουριστών επειδή ο κ. Δημήτρης Δόλλης χαρακτήρισε "πανηγύρια" τις δραστηριότητες του ΣΑΕ, εμένα τρελό με ανέβαζε και τρελό με κατέβαζε επειδή έλεγα τα ίδια πράγματα, αλλά ο τύπος χαρακτηρίζει και "μετανιωμένο" τον έμπειρο πολιτικό, τον μόνο που είχε το τσαγανό να πει τα σύκα σύκα και την σκάφη σκάφη.

Ο κ. Δόλλης ούτε ακαταλόγιστος είναι, ούτε μετανιωμένος, γιατί δεν πιστεύω ότι θα έλεγε κάτι τόσο σοβαρό χωρίς να το έχει σκεφτεί δέκα φορές και θα υποστεί αφόρητες πιέσεις για να ανακαλέσει. Γνωρίζω καλύτερα από κάθε άλλο τί τον περιμένει, επειδή έχω υποστεί την οργή των τζάμπα τουριστών που με πάθος προστατεύουν τα... κεκτημένα τους, τις αλόγιστες δαπάνες δηλαδή, που πλήρωσε με το αίμα του ο Έλληνας φορολογούμενος και σήμερα πονά, αν δεν πεινά κιόλας. Ασφαλώς, το ΣΑΕ δεν ήταν η μόνη αιτία για τα δεινά που υποφέρει σήμερα η πατρίδα μας, αλλά τα τεράστια ποσά που έχει κοστίσει αυτό το πράγμα κάποιος τα πλήρωσε και ασφαλώς δεν είναι αυτοί που τώρα φωνασκούν εναντίον του κ. Δόλλη επειδή είπε την πικρή αλήθεια.

Το πράγμα είναι πολύ απλό και όσο πιο γρήγορα το συνειδητοποιήσουν τόσο το καλύτερο για να ηρεμήσουν τα νεύρα τους. Η πατρίδα ξέμεινε από ρευστό και δεν μπορεί να χρηματοδοτεί τα πανηγύρια τους. Αν θέλουν τζάμπα γλέντια και ταξίδια να βάλουν τα χεράκια στις τσέπες τους και να πληρώσουν. Δεν μπορεί να υποφέρει ο Έλληνας συνταξιούχος, ο Έλληνας άνεργος, ο Έλληνας χαμηλόμισθος και ο Ταμβάκης ν' αλωνίζει ανεξέλεγκτα την υφήλιο για αρχηγικές εμφανίσεις, αλλά με αυτό το θέμα θα ασχοληθώ εκτενέστερα στην έκδοση της Παρασκευής.

Ασφαλώς, ο Απόδημος(;) Ελληνισμός περιμένει στήριξη από την μάνα πατρίδα, αλλά Απόδημοι(;) δεν είναι μόνο οι τζάμπα τουρίστες. Απόδημοι(;) είναι οι μαθητές στα ξένα σχολεία που βρίσκουν βοήθεια από τους απεσπασμένους εκπαιδευτικούς για να διδάχουν τη γλώσσα μας με μεγάλο κόστος, αλλά απόλυτα δικαιολογημένο. Όπως απόλυτα δικαιολογημένο είναι το κόστος για τα προγράμματα φιλοξενίας των παιδιών μας στην πατρίδα των προγόνων τους, όπως δικαιολογημένο είναι το κόστος για οποιαδήποτε βοήθεια στην προώθηση του πολιτισμού μας και του τουρισμού στις χώρες που φιλοξενούν Έλληνες και ελληνικής καταγωγής.

Η Ελλάδα ήδη στηρίζει τους Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό με πολλά προγράμματα και αν κάποιοι θα χάσουν τα πανηγύρια τους στις πλάτες του ελληνικού λαού δεν χάλασε ο κόσμος. Πάντως, αν οι άνθρωποι αυτοί αναγκάσουν τον κ. Δόλλη να μην πραγματοποιήσει την υπόσχεσή του για εξυγίανση του ΣΑΕ, εμείς θα πρωτοστατήσουμε για να ενημερωθεί ο χειμαζόμενος ελληνικός λαός για το κόστος του ΣΑΕ που το πληρώνει από το υστέρημά του. Φίλοι μου, καταλάβετε το επιτέλους: Τέλος τα φράγκα!